Consiliul Comunităților Europene

Decizia nr. 368/1985 privind echivalarea calificărilor profesionale între statele membre ale Comunității Europene

Număr celex: 31985D0368

În vigoare de la 31 iulie 1985

Publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. 199 din 31 iulie 1985.

DECIZIA CONSILIULUI
din 16 iulie 1985
privind echivalarea calificărilor profesionale între statele
membre ale Comunității Europene (85/368/CEE)

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, în special art. 128,

având în vedere Decizia Consiliului 63/266/CEE din 2 aprilie 1963 de stabilire a principiilor generale de aplicare a unei politici comune de formare profesională([1]), în special cel de al optulea principiu,

având în vedere propunerea Comisiei, modificată în data de 17 iulie 1984,

având în vedere avizul Parlamentului European([2]),

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social([3]),

întrucât cel de al optulea principiu din Decizia 63/266/CEE face posibilă recunoașterea reciprocă a certificatelor și a altor documente prin care se confirmă finalizarea formării profesionale;

întrucât Rezoluția Consiliului din 6 iunie 1974([4]) privind recunoașterea reciprocă a diplomelor, certificatelor și a altor acte doveditoare ale calificărilor formale necesită întocmirea unor liste cu asemenea calificări, recunoscute ca fiind echivalente;

întrucât absența recunoașterii reciproce este un factor care inhibă libera circulație a lucrătorilor în interiorul Comunității, în măsura în care limitează posibilitatea lucrătorilor de a găsi un loc de muncă într-un stat membru pe baza calificărilor profesionale obținute în alt stat membru;

întrucât, în interiorul Comunității, există o mare varietate de sisteme de formare profesională; întrucât aceste sisteme necesită o continuă adaptare la noile situații determinate de impactul schimbărilor tehnologice asupra muncii și a specificului locului de muncă;

întrucât Rezoluția Consiliului din 11 iulie 1983 privind politicile de formare profesională în Comunitatea Europeană în anii '80([5]) a afirmat necesitatea unei convergențe a politicilor din domeniul formării profesionale, în paralel cu recunoașterea diversității sistemelor de formare profesională din statele membre, precum și nevoia unei acțiuni flexibile a Comunității;

întrucât Comisia a putut stabili ca punct de referință, cu ajutorul Comitetului consultativ pentru formare profesională, o structură de nivele de formare profesională care reprezintă un prim pas către realizarea obiectivelor prevăzute în cel de al optulea principiu al Deciziei 63/266/CEE, dar întrucât această structură nu reflectă toate sistemele de formare profesională create în statele membre;

întrucât pentru lucrătorul calificat și grupurile de profesii prioritare selectate din interiorul acestei structuri s-au putut crea fișe ale posturilor și s-au identificat calificările profesionale corespunzătoare din diferite state membre;

întrucât consultările cu sectoarele profesionale interesate au relevat că aceste rezultate pot oferi firmelor,

lucrătorilor și autorităților publice informații valoroase cu privire la echivalarea calificărilor în planul formării profesionale;
întrucât aceeași metodologie de bază ar putea fi aplicată altor profesii sau grupuri de profesii cu avizul Comitetului consultativ pentru formare profesională și cu participarea angajatorilor, lucrătorilor și autorităților publice din sectoarele de formare profesională interesate;
întrucât este așadar esențial ca lucrările de echivalare a calificărilor profesionale pentru toți lucrătorii calificați să progreseze rapid și să includă cât mai curând posibil și alte niveluri de calificare;
întrucât este de dorit să existe toate avizele necesare, îndeosebi acela al Comitetului consultativ pentru formare profesională, precum și asistența tehnică a Centrului European de Dezvoltare a Formării Profesionale, și este de dorit să se permită statelor membre și Comisiei să acționeze în conformitate cu procedurile existente;
întrucât Comitetul consultativ pentru formare profesională a emis un aviz în cadrul reuniunii sale din 18 și 19 ianuarie 1983;
întrucât trebuie luat în considerare alin. (21) din raportul Comitetului pentru o Europă a cetățenilor din 29 și 30 martie 1985;
ADOPTĂ URMĂTOAREA DECIZIE:

_____

([1]) JO 63, 20.04.1963, p. 1338/63.

([2]) JO C 77, 19.03.1984, p. 11.

([3]) JO C 35, 09.02.1984, p. 12.

([4]) JO C 98, 20.08.1974, p. 1.

([5]) JO C 193, 20.07.1983, p. 2.

Articolul 1

Obiectivul prin care se urmărește ca lucrătorii să-și poată utiliza mai bine calificările profesionale, în special în vederea obținerii unui loc de muncă adecvat într-un alt stat membru impune, cu privire la elaborarea unor elemente ale fișelor de post convenite de comun acord de statele membre în numele lucrătorilor, în sensul art. 128 din Tratat, o acțiune comună imediată a statelor membre și a Comisiei, în vederea stabilirii echivalării dintre calificările profesionale în cadrul Comunității, precum și o mai bună informare cu privire la acest subiect.

Articolul 2

1. Comisia, în strânsă cooperare cu statele membre, ia măsuri pentru a îndeplini obiectivele arătate la art. 1 privind echivalarea calificărilor profesionale între diferite state membre, pentru anumite profesii sau grupuri de profesii.
2. Măsurile luate pot avea ca punct de referință structura nivelelor de formare profesională, întocmită de Comisie cu ajutorul Comitetului consultativ pentru formare profesională.
Textul acestei structuri este anexat prezentei decizii cu titlu informativ.
3. Măsurile menționate la alin. (2) se concentrează în primul rând asupra calificărilor profesionale ale lucrătorilor calificați în profesii ori grupuri de profesii convenite de comun acord.
4. Domeniul de aplicare a acestei decizii ar putea fi extins ulterior, în așa fel încât, la propunerea Comisiei, să poată fi întreprinse acțiuni la alte niveluri de formare profesională.
5. Registrul SEDOC, folosit în legătură cu sistemul european de corelare internațională a cererii și ofertei de locuri de muncă este utilizat, ori de câte ori este posibil, ca sistem comun de referință al clasificării profesiilor.

Articolul 3

Pentru a stabili echivalarea între calificările obținute prin formarea profesională, Comisia apelează la următoarea metodologie stabilită în cooperare cu statele membre și cu organizațiile partenerilor sociali la nivel comunitar:

- selectarea profesiilor sau grupurilor de profesii relevante, la propunerea statelor membre, sau a organizațiilor partenerilor sociali la nivel comunitar, care au competență în domeniu;

- elaborarea unor fișe ale postului convenite de comun acord la nivel comunitar pentru profesiile sau grupurile de profesii arătate la prima liniuță;

- corelarea calificărilor profesionale recunoscute în diferite state membre cu fișele postului menționate la a doua liniuță;

- întocmirea unor tabele cu următoarele informații:

(a) registrul SEDOC și codurile naționale de clasificare a profesiunilor;

(b) nivelul formării profesionale;

(c) denumirea profesiei și calificările profesionale care îi corespund, pentru fiecare stat membru;

(d) organizațiile și instituțiile care răspund de formarea profesională;

(e) autoritățile și organizațiile care au competența să emită sau să valideze diplome, certificate sau alte documente prin care se atestă dobândirea calificării profesionale;

- publicarea, în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene, a fișelor postului, convenite de comun acord, și a tabelelor de echivalare;

- întocmirea, în sensul art. 4 alin. (3), a unui model de fișă informativă pentru fiecare profesie sau grup de profesii, în vederea publicării lui în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene;

- difuzarea informației privind echivalările deja stabilite către toate organismele, la nivel național, regional și local, precum și la nivelul tuturor domeniilor profesionale interesate.

Această acțiune ar putea fi sprijinită prin crearea unei ample baze de date la scară comunitară, dacă practica demonstrează că este nevoie de o asemenea bază de date.

Articolul 4

1. Fiecare stat membru desemnează un organism de coordonare bazat, ori de câte ori este posibil, pe structurile existente, cu sarcina de a asigura - în strânsă cooperare cu partenerii sociali și cu domeniile profesionale interesate - difuzarea, în condiții corespunzătoare, a informațiilor către toate organismele interesate. Statele membre desemnează, de asemenea, organismul care este răspunzător de legătura cu organismele de coordonare din alte state membre, precum și cu Comisia.

2. Organismele de coordonare ale statelor membre au competența de a crea sisteme de informare a organismelor naționale, regionale sau locale din domeniu cu privire la formarea profesională, dar și a cetățenilor lor care doresc să lucreze în alte state membre sau a lucrătorilor cetățeni ai altor state membre, cu privire la cazurile convenite de echivalare a calificărilor profesionale.

3. Organismele menționate la alin. (2) pot oferi, la cerere, în toate statele membre, o fișă informativă întocmită în conformitate cu modelul arătat la art. 3 a șasea liniuță, pe care lucrătorul să o poată prezenta angajatorului împreună cu certificatul său de origine.

4. Comisia trebuie să continue să analizeze introducerea unui permis european de formare profesională, solicitat de Comitetul pentru o Europă a cetățenilor la alin. (21) din raportul său din 29 și 30 martie 1985.

5. Comisia furnizează organismelor menționate la alin. (2), la cerere, toată asistența și consultanța necesară privind pregătirea și crearea sistemelor de informare arătate la alin. (2), inclusiv adaptarea și verificarea documentelor tehnice relevante.

Articolul 5

În strânsă cooperare cu organismele naționale de coordonare desemnate de statele membre, Comisia are misiunea de:

- a revizui și a aduce la zi, la intervale regulate de timp, în strânsă cooperare cu statele membre și cu organizațiile partenerilor sociali la nivel comunitar, fișele de post comunitare convenite de comun acord, împreună cu tabelele comparative referitoare la echivalarea calificărilor profesională,
- a formula, acolo unde este cazul, propuneri pentru a o funcționare mai eficientă a sistemului, inclusiv măsuri de natură să amelioreze situația echivalării certificatelor de calificare profesională,
- a acorda, acolo unde este cazul, asistență în cazul unor dificultăți de natură tehnică întâlnite de către autoritățile naționale sau de către organismele specializate interesate.

Articolul 6

Fiecare stat membru prezintă Comisiei, pentru prima dată la doi ani după adoptarea acestei decizii, și apoi la fiecare patru ani, un raport național cu privire la punerea în practică a prezentei decizii și rezultatele obținute.
La intervale adecvate, Comisia prezintă un raport referitor la propria sa activitate și la aplicarea prezentei decizii în statele membre.

Articolul 7

Prezenta decizie se adresează statelor membre și Comisiei.
Adoptată la Bruxelles, 16 iulie 1985.

Pentru Consiliu
Președintele
M. FISCHBACH

ANEXĂ

Structura nivelelor de formare profesională menționate
în art. 2 alin. (2)

NIVELUL 1
Formare profesională care oferă acces la acest nivel: învățământ
obligatoriu și inițiere profesională

Inițierea profesională este dobândită fie într-o instituție de învățământ, în cadrul unui program extrașcolar, fie în cadrul întreprinderii. Volumul de cunoștințe teoretice și abilități practice este foarte limitat.
În primul rând, această formă de pregătire trebuie să permită beneficiarului să execute o activitate relativ simplă și poate fi însușită rapid.

NIVELUL 2
Formare profesională care oferă acces la acest nivel: învățământ
obligatoriu și formare profesională (inclusiv,
în special, etapa de ucenicie)

Acest nivel corespunde unui nivel în care beneficiarul este pe deplin calificat să se angajeze într-un anumit gen

de activitate și are capacitatea de a utiliza instrumentele și tehnicile specifice activității respective.
În principal, această activitate implică executarea unei activități care poate fi independentă în limitele tehnicilor din domeniu.

NIVELUL 3

Formare profesională care oferă acces la acest nivel: învățământ obligatoriu și/sau formare profesională și pregătire tehnică suplimentară sau pregătire tehnică școlară sau altă pregătire de nivel secundar

Această formă de pregătire presupune o arie mai mare de cunoștințe teoretice decât în cazul nivelului 2. În principal, acest nivel implică executarea unor activități cu caracter tehnic care pot fi realizate în mod autonom și/sau pot include sarcini de conducere și coordonare.

NIVELUL 4

Formare profesională care oferă acces la acest nivel: formare profesională secundară (generală sau profesională) și formare tehnică post-secundară

Această formă de pregătire reprezintă o pregătire tehnică de înalt nivel care se dobândește în instituțiile de învățământ sau în afara acestora. Calificarea obținută acoperă un nivel mai ridicat de cunoștințe și capacități. În general, aceasta nu necesită stăpânirea fundamentelor științifice ale diferitelor domenii de interes. Capacitățile și cunoștințele dobândite fac posibilă asumarea, într-o manieră în general autonomă sau independentă, a responsabilităților de concepție și/sau de management și/sau de administrare.

NIVELUL 5

Formare profesională care oferă acces la acest nivel: formare profesională secundară (generală sau profesională) și formare profesională superioară completă

Această formă de pregătire conduce în general la o activitate profesională desfășurată în mod autonom - fie ca salariat, fie ca lucrător independent - ceea ce înseamnă stăpânirea fundamentelor științifice ale profesiunii. Calificările necesare pentru exercitarea unei activități profesionale pot fi integrate la aceste niveluri diferite.